

140529-a

Proč nemůžeme ve filosofii začínat od vnímání (a od vjemů, počitků apod.)? Protože dnes už víme, že naše smyslové orgány jsou odkázány na jednotlivé malé (dost nepatrné) „popudy“ z vnějšího světa (z okolí), jako jsou energetická kvanta (světelná kvanta nebo zvukové vlny) či chemické ionty (pro chuť a čich) apod. A jsou to teprve naše orgány, které to vše zpracovávají na výsledné „informace“, které se v nějaké formě dostávají do našeho mozku a které si za pomoci a zejména díky významné aktivní intervenci rozumu (našeho porozumění a chápání) uvědomujeme jako skutečnosti (především a na prvním místě předmětné nebo aspoň z jejich předmětné stránky). To znamená, že když se nám svět jeví jako plný věcí, předmětů, předmětných skutečností, je to vždy zároveň náš výtvor (i když nejen náš výtvor!). A tak velice záleží na tom, dovedeme-li správně rozpoznat, zda určitá skutečnost je pouhou hromadou, byť různými způsoby upravenou a zorganizovanou (eventuelně „socializovanou“ do komunity resp. biotopu apod.), anebo celkem (být různé úrovně sjednocenosti). A tím se dostáváme hned k dalším problémům.